

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 941/2021
29.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Гордане Комненић и Весне Поповић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Светислав Јовановић, адвокат из ..., против туженог Саобраћајног предузећа „Ласта“ а.д. Београд, кога заступа законски заступник Бранислав Станковић, ради утврђења ништавости, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж1 354/2021 од 05.02.2021. године, у седници већа одржаној дана 29.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж1 354/2021 од 05.02.2021. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду П1 159/20 од 03.11.2020. године, Виши суд у Београду се огласио апсолутно ненадлежним, укинуо све спроведене радње и одбацио тужбу.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж1 354/2021 од 05.02.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Вишег суда у Београду П1 159/20 од 03.11.2020. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешене примене материјаног права и битних повреда одредаба парничног поступка.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 420. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20) и оценио да је ревизија тужиоца недозвољена.

Тужилац је захтевом тужбе тражио утврђење да је ништав члан 52. став 1. Колективног уговора број ... од ...2016. године зато што су том одредбом утврђени неповољнији услови рада од услова утврђених законом. Правноснажним решењем апелационог суда потврђено је решење вишег суда којим се суд огласио апсолутно ненадлежним, укинуо све спроведене радње и одбацио тужбу зато што у конкретном случају није реч о спору поводом колективних уговора у смислу члана 443. Закона о

парничном поступку. Предмет тужбеног захтева није спор о поједином спорном питању у поступку закључивања колективног уговора, односно измена и допуна закљученог колективног уговора, нити је реч о спору у вези са применом колективног уговора који је на снази, већ је реч о захтеву који за предмет има утврђење ништавости већ закљученог колективног уговора, односно једне његове одредбе, са аспекта усклађености са законским прописом, односно законитости, што не спада у надлежност суда опште надлежности. Другостепени суд је прихватио становиште првостепеног суда да се у конкретном случају не ради о тзв. правном колективном спору из члана 443. ЗПП и додао да је чланом 9 Закона о раду регулисано како се поступа у ситуацији кад општи акт утврђује неповољније услова рада од услова утврђених законом.

Парница поводом колективних уговора појмовно је дефинисана у одредби члана 443. Закона о парничном поступку, којом је прописано да у поступку у парницама поводом колективних уговора учесници у закључивању колективног уговора остварују заштиту права када настане спор о поједином спорном питању у поступку закључивања, односно измена и допуна закљученог колективног уговора, под условом да спор о спорном питању није решен мирним путем или путем арбитраже коју су образовали учесници колективног уговора у складу са одредбама посебног закона.

У парницама поводом колективних уговора заштиту остварују учесници у закључивању колективног уговора и управо су они учесници у поступку у таквој парници. У тој врсти парнице ревизија је дозвољена (члан 447. ЗПП). Овде се, међутим, не ради о таквој парници, те зато нема места оцени да је ревизија тужиоца дозвољена по члану 447. ЗПП.

Према члану 420. став 1. ЗПП странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Ставом 6. истог члана је прописано да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, прописано је да је ревизија недозвољена, ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе, а одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужилац је изјавио ревизију против решења о одбачају тужбе, којим је поступак правноснажно окончан. Ревизија није дозвољена по врсти спора, како је напред образложено, а ни по вредности предмета спора. Тужба у овој правној ствари поднета је 09.09.2019. године, вредност предмета спора није назначена. Првостепено решење донето је 03.11.2020. године, а другостепено решење донето је 05.02.2021. године. Одредбом члана 28. Закона о судским таксама, прописано је да ако се по одредбама члана 21. до 27. тог закона, не може утврдити вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се износ од 15.000,00 динара, без обзира који је суд надлежан за његово решавање, те у смислу члана 420. став 2. ЗПП, због вредности предмета спора у овој правној ствари ни ревизија против правноснажне пресуде не би била дозвољена.

Због наведеног је Врховни касациони суд оценио да је ревизија тужиоца недозвољена и применом члана 413. у вези члана 420. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић